



ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția de urmărire penală și criminalistică
Nr.1331/P/2006

OPERATOR DATE
NR. 3883

REZOLUȚIE
1.07.2008

SIMONA CRISTINA MOANGĂ ȘESTACOVSKI - procuror la
 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de
 urmărire penală și criminalistică,

Examinând dosarul cu numărul de mai sus,

EXPUN URMĂTOARELE:

Prin plângerea ce constituie obiectul prezentei cauze
 S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L., prin intermediul
 reprezentantului legal, a invocat prejudicierea sa prin sentința civilă
 nr. 3576/31.10.2001 pronunțată în dosarul civil nr. 4394/2001 al
 Judecătoriei Alexandria, de magistratul TOMA CLAUDIU MARIUS -
 actualmente judecător la Curtea de Apel București, susținând în
 esență în cuprinsul plângerii, împrejurarea că, pe parcursul
 judecării cauzei, au fost comise de către acesta, cu știință, o serie
 de nereguli procedurale, în scopul emiterii unei hotărâri nelegale ce
 atestă o situație juridică nereală.

Din conținutul actelor premergătoare începerii urmăririi penale efectuate în cauză, este de reținut următoarea situație de fapt:

În data de 15.01.2001 societatea italiană S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L. a încheiat cu societatea română S.C. „MARCICOM” S.R.L. Alexandria reprezentată de numitul LAZĂR EMIL un contract de asociere având ca obiect realizarea unui stabiliment tip moară de grâu, aportul părții italiene constând în aducerea utilajelor specifice activității, iar cel al partenerului român în punerea la dispoziție a terenului și construcției necesare edificării.

Conform clauzelor aceluiași contract, pe lângă obligațiile de mai sus, societatea italiană urma să asigure funcționalitatea morii (partenerul intern având o contribuție la aducerea utilităților) și, după realizarea acestui obiectiv, părțile urmau să formeze o nouă societate care să desfășoare activitatea de morărit și panificație.

Din motive care - cel puțin în cadrul prezentei cauze - nu au fost elucidate pe deplin și asupra cărora fiecare parte prezintă o versiune proprie (însă acest aspect nu prezintă relevanță, în realizarea obligațiilor contractuale asumate) S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L. a expediat din Italia utilaje de morărit, către o terță societate S.C. „SETRACOM” S.R.L. Alexandria - administrată de numitul LAZĂR NĂSTASE (tatăl lui LAZĂR EMIL), căruia i-a și facturat respective bunuri, care ulterior au fost folosite în edificarea morii.

În pofda aparenței rezultată din existența facturilor, pe verso-ul fiecărei declarații vamale întocmită la fiecare transport extern, a fost aplicată mențiunea efectuată olograf de către LAZĂR EMIL din care rezultă că proprietatea asupra bunurilor importate în România continuă să aparțină S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L.

În formatul stabilit prin cadrul contractual, asocierea a funcționat până în cursul lunii iulie 2001, după această dată părțile invocând întârzieri și culpe reciproce, context în care societatea italiană a sistat prestația, fabrica de morărit fiind pusă în funcțiune ulterior, de către S.C. „MARCICOM” S.R.L. Alexandria.

Prin acțiunea formulată în cursul lunii septembrie 2001 S.C. „MARCICOM” S.R.L. Alexandria a solicitat instanței rezilierea contractului încheiat cu S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L., la rândul său această din urmă societate formulând cerere reconvențională în cauză prin care a solicitat rezilierea aceluiași contract.

Așa cum este evident, miza acestor demersuri a fost reprezentată de utilajele de morărit, întrucât prin reziliere acestea rămâneau dobândite S.C. „MARCICOM” S.R.L. Alexandria (beneficiara autorizației de construcție a morii), în timp ce, ca efect al rezoluțiunii, părțile ar fi fost obligate la restituirea prestațiilor efectuate până la acel moment.

Prin sentința civilă nr. 2123/12.08.2002 a Tribunalului Teleorman au fost respinse, ca nefondate, atât acțiunea principală, cât și cererea reconvențională.

Sentința a fost reformată prin decizia civilă nr. 1761/17.12.2002 a Curtea de Apel București, prin care a fost admis recursul declarat de S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L., dispunându-se admiterea cererii reconvenționale, rezoluțiunea contractului de asociere și repunerea părților în situația anterioară încheierii acestuia.

După o serie de incidente intervenite pe parcursul punerii în executare a deciziei anterior menționate, cu ocazia executării stabilită a fi realizată la data de 1.06.2005, reprezentantul S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L., numitul LAZĂR EMIL - de

profesie avocat - a opus creditorului său sentința civilă nr. 3576/31.10.2001 a Judecătoriei Alexandria pronunțată de judecător TOMA CLAUDIU MARIUS, prin care, în urma admiterii unei acțiuni în constatare, se recunoaște dreptul de proprietate al S.C. „SETRACOM” S.R.L. Alexandria asupra morii de grâu, ce constituia obiectul contractului de asociere încheiat la 15.01.2001, devenit ulterior obiectul litigiului civil derulat între S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L. și S.C. „MARCICOM” S.R.L. Alexandria în perioada 2001 - 2002 și tranșat prin decizia civilă nr.1761/2002 a Curții de Apel București.

De precizat este faptul că, nici un moment, pe parcursul judecării cauzei finalizate prin decizia civilă nr.1761/2002 a Curții de Apel București, S.C. „MARCICOM” S.R.L. Alexandria nu a invocat sentința civilă nr. 3576/31.10.200 deși, în mod evident, avea cunoștință de conținutul acesteia, ambele societăți (S.C. „MARCICOM” S.R.L. Alexandria și S.C. „SETRACOM” S.R.L. Alexandria) fiind administrate în fapt de numitul LAZĂR EMIL, acesta fiind de altfel (conform propriilor declarații din dosarul nr. 749/P/2005 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Teleorman), cel care a formulat acțiunea admisă prin respectiva sentință.

★

★ ★

În acest context, S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L. a promovat plângere penală împotriva reprezentanților celor două societăți, LAZĂR EMIL și LAZĂR NĂSTASE, pentru săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune și uz de fals, constând în aceea că, prin folosirea unor documente falsificate au reușit inducerea în eroare a instanței care, pe baza convingerii astfel induse a

pronunțat o hotărâre ce atestă o situație juridică nereală, încercându-se și reușindu-se astfel obținerea unui folos nejust, în detrimentul societății petente.

Prin ordonanța din 23.03.2006 dispusă în dosarul nr. 749/P/2005 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Teleorman, emisă de procuror TOMA CARMEN OVIDIU - frate al judecătorului TOMA CLAUDIU MARIUS, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinutului LAZĂR EMIL pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 290 C.p., precum și neînceperea urmăririi penale față de ambii făptuitori nominalizați în plângere, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 215 C.p.

În considerarea soluției dispuse prin respectiva ordonanță - validată în urma controlului ierarhic și judecătoresc - cererea de revizuire a sentinței civile nr. 4394/2001 (pe considerentul că aceasta s-a întemeiat pe înscrisuri falsificate) a fost respinsă ca nefondată, prin sentința civilă nr. 935/2.06.2006 pronunțată în dosarul nr. 825/2006 al Judecătoriei Alexandria.

★

★ ★

În continuarea demersurilor juridice S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L. a sesizat Consiliul Superior al Magistraturii reclamând o serie de încălcări ale normelor procedurale cu ocazia pronunțării sentinței civile nr. 4394/2001, memoriul formulat în acest sens fiind inițial transmis Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București pentru efectuarea de verificări, ulterior competența de soluționare a cauzei fiind declinată în favoarea acestui parchet, în considerarea gradului profesional deținut în prezent de

magistratul TOMA CLAUDIU MARIUS - respectiv de judecător de curte de apel.

Din analiza dosarului nr. 4394/2001 al Judecătoriei Alexandria rezultă următoarele:

Prin acțiunea formulată la data de 31.10.2001, reprezentantul legal al S.C. „SETRACOM” S.R.L. Alexandria, LAZĂR NĂSTASE a solicitat instanței să constate că este proprietara unei mori de grâu formată dintr-o multitudine de utilaje (pe care le nominalizează), susținând în cuprinsul acțiunii că a primit aceste utilaje de la S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L. Italia și că înțelege să facă dovada dreptului său de proprietate cu documentele de proveniență și plată, împreună cu raportul tehnic prin care se certifică edificarea și punerea în funcțiune a stabilimentului tip moară de grâu.

În acest sens au fost anexate cereri de chemare în judecată, copii ale declarațiilor vamale și ale scrisorilor de trăsură, un înscris sub semnătură privată intitulat „act de recunoaștere a proprietății” din care rezulta că reprezentantului S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L. i s-a remis manual de către LAZĂR EMIL, în calitate de împuternicit al S.C. „SETRACOM” S.R.L. Alexandria, suma de aproximativ 500.000.000 lei, precum și un raport tehnic, în copie, întocmit la data de 27.09.2001 de S.C. „INTEL PROJECT” S.R.L. Alexandria din care rezulta că a fost vizualizat un stabiliment tip moară, aparținând S.C. „MARCICOM” S.R.L. Alexandria și că acesta întrunește parametrii necesari funcționării.

Prin sentința civilă nr. 3576/31.10.2001 pronunțată de judecător TOMA CLAUDIU MARIUS a fost admisă acțiunea în constatare formulată, fiind recunoscut dreptul de proprietate al reclamantului, așa cum fusese solicitat de acesta prin cererea introductivă.

Prin memoriul ce constituie obiectul prezentei cauze reprezentantul S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L. pune sub semnul îndoielii imparțialitatea și obiectivitatea magistratului anterior menționat, motivat de existența mai multor încălcări ale normelor de procedură constatate pe parcursul soluționării cauzei.

Analizând susținerile petentului în sensul celor ce preced, prin prisma actelor și înscrisurilor aflate în dosarul nr. 4394/2001 al Judecătoriei Alexandria și a normelor de procedură ce reglementează desfășurarea activității de judecată în general și a acțiunii în constatare în special, **constat că acestea sunt fondate, în cauză existând indicii temeinice privind săvârșirea unor infracțiuni.**

I. În acest sens, se remarcă, la maniera evidentă, indicii relevante privind existența infracțiunii de fals intelectual prev. de art. 289 C.p., raportat la conținutul sentinței civile nr. 3576 din 31.10.2001, respectiv practica a acestei hotărâri, mai exact, acele mențiuni care se referă la îndeplinirea procedurii de citare și timbrarea acțiunii conform dispozițiilor legale.

Astfel, din cuprinsul hotărârii rezultă că atât citarea părților, cât și plata taxei de timbru au fost realizate, ambele aceste mențiuni venind însă în flagrantă contradicție cu situația reală.

În fapt, citarea Primăriei Alexandria s-a dispus la data introducerii acțiunii, respectiv 31.10.2001, dată la care a și fost emisă citația, însă având în vedere faptul că hotărârea a fost pronunțată în aceeași zi, iar citarea s-a realizat prin poștă, este evident că nu a existat timpul fizic necesar realizării procedurii de citare.

În susținerea acestei concluzii (care ar putea, într-un anumit context, să fie etichetată ca o speculație) există și dovezi materiale obiective, respectiv copia registrului de primire a corespondenței din cadrul Primăriei Alexandria, din care rezultă că citația emisă de instanță a fost primită de această instituție la data de 1.11.2001; totodată, este vizibilă și incontestabilă alterarea conținutului dovezii de îndeplinire a procedurii de citare în sensul modificării datei înscrise inițial, din 1.11.2001, în 31.10.2001.

Aceeași situație se constată și în ceea ce privește plata taxei de timbru. Astfel, în timp ce în conținutul sentinței se face mențiunea că acțiunea a fost legal timbrată, din chitanța depusă la dosarul cauzei reiese că suma reprezentând această taxă a fost consemnată la trezorerie la data 1.11.2001, deci ulterior pronunțării.

Rezultă așadar că la data pronunțării, acțiunea nu era timbrată și la dosarul cauzei nu se regăsea nici un înscris referitor la acest aspect.

În considerarea celor ce preced, se impune concluzia că sentința civilă nr. 3576/31.10.2001 cuprinde mențiuni false privind împrejurări esențiale referitoare la îndeplinirea unor condiții de legalitate. Or, având în vedere că o hotărâre judecătorească face, atât dovada unei situații juridice (concretizată în dispozitivul său) dar, în egală măsură și dovada faptului că acea situație juridică a fost stabilită în condiții de legalitate, de a căror respectare depinde însăși validitatea respectivei hotărâri, **rezultă că inserarea în practica sentinței civile nr. 3576/31.10.2001 a unor împrejurări nereale privind aspecte având aptitudinea de a atrage nulitatea relativă (neîndeplinirea procedurii de citare) sau absolută (netimbrarea) se înscrie, din punct de vedere obiectiv, în conținutul constitutiv al infracțiunii de fals intelectual prev. de art. 289 C.p.**

În completarea elementului material al laturii obiective **se constată, în plan subiectiv, și existența vinovăției sub forma intenției directe**, în condițiile în care înscrisurile ce ar fi trebuit să facă dovada citării și timbrării nu existau la dosarul cauzei, obligația verificării acestui aspect revenind exclusiv magistratului care a pronunțat hotărârea. Mai mult, având în vedere „celeritatea” soluționării cauzei, era evident că, cel puțin referitor la îndeplinirea procedurii de citare, era imposibilă existența unui astfel de înscris. În acest context, chiar și modificarea operată asupra datei înscrise pe dovada de citare, ca și acceptarea la dosarul cauzei a unei dovezi de timbrare ulterioară, constituie argumente în plus pentru concluzia că, la momentul pronunțării, s-a cunoscut inexistența acestor înscrisuri, aspect care însă a fost ignorat și denaturat prin mențiunile nereale înscrise în hotărâre.

Relativ la cele ce preced, rezultă fără echivoc faptul că în cauză sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de fals intelectual prev. de art. 289 C.p., săvârșite de către magistratul TOMA CLAUDIU MARIUS cu ocazia soluționării dosarului nr. 4394/2001 al Judecătoriei Alexandria și pronunțării sentinței civile nr. 3576 din 31.10.2001.

II. Totodată, relativ la activitatea desfășurată de același magistrat, în soluționarea aceleiași cauze, se constată și indicii temeinice privind existența infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor prev. de art. 246 C.p.

Astfel, prin însăși existența infracțiunii descrisă anterior, este evidentă exercitarea nelegală a atribuțiilor profesionale de către magistratul TOMA CLAUDIU MARIUS însă, în afara acestui aspect și în completarea sa, se constată că pe parcursul soluționării respectivei cauze, au fost încălcate sistematic toate principiile și

normele de procedură ce guvernează activitatea de judecată, respectiv cele privind citarea, timbrarea, regularitatea cererii de chemare în judecată, rolul activ al instanței, dispozițiile privind admisibilitatea acțiunii în constatare (și exemplele ar putea continua).

În acest sens, sunt de menționat următoarele:

Așa cum s-a mai precizat în cuprinsul prezentei rezoluții, introducerea și judecarea acțiunii s-au realizat în cursul aceleiași zile, 31.10.2001, fapt ce a exclus, a priori, atât îndeplinirea procedurii de citare, obligatorie potrivit art. 85 C.p.civ., cât și respectarea termenelor prevăzute de art. 114¹ C.p.civ. pentru pregătirea apărării de către pârât.

De asemenea, la data introducerii cererii de chemare în judecată aceasta era netimbrată, contrar cerinței imperative a art. 20 din Legea nr. 146/1997, a cărei neîndeplinire echivalează cu o nelegală sesizare a instanței și are drept consecință directă și imediată anularea acțiunii ca netimbrată (cu excepția situațiilor, având caracter de excepție, când se poate acorda părții posibilitatea depunerii dovezii timbrării, până la primul termen de judecată, situație care însă nu se regăsește în speță).

În mod similar, au fost încălcate prevederile art. 112 C.p. civ. privind regularitatea cererii de chemare în judecată, prin acceptarea de către magistrat, a unor înscrisuri pretins doveditoare, constând în simple copii necertificate și a căror conformitate cu originalul s-a dovedit ulterior a fi dubitabilă (în acest sens este de precizat faptul că declarațiile vamale prezentate instanței nu concordă cu realitatea, sub aspectul mențiunilor olografe depuse de însăși reclamant pe acestea, iar originalul pretinsei dovezi de plată, contestat constant de S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L. nu a putut fi prezentat de către S.C. „SETRACOM” S.R.L. Alexandria din

motive care nu au fost elucidate în ancheta penală desfășurată în dosarul nr. 749/P/2005 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Teleorman de către procuror TOMA CARMEN OVIDIU - fratele judecătorului TOMA CLAUDIU MARIUS).

Nu în ultimul rând, este de observat lipsa rolului activ al magistratului, (care reprezenta o obligația în sarcina acestuia potrivit art. 129 alin.5 C.p.civ.) fapt ce a avut ca efect pronunțarea unei hotărâri vădit netemeinice și nelegale, în condițiile în care din înscrisurile anexate acțiunii în constatare **nu rezulta nici măcar aparența dreptului pretins.**

Astfel, la acțiune au fost anexate (și prin hotărâre au fost valorificate) declarații vamale și scrisori de trăsură în condițiile în care nici unul din aceste înscrisuri nu are rolul de a face dovada proprietății, lipsind însă facturile externe, singurele care ar fi avut relevanță asupra acestui aspect.

De asemenea, a fost acceptată cu ușurință, ca dovadă a plății, o copie a unui înscris sub semnătură privată din care rezulta remiterea manuală a sumei de aproximativ 500.000.000 lei, în condițiile în care, reclamantul - fiind o persoană juridică - ar fi putut și trebuit, în condiții de normalitate, să facă dovada achitării prețului printr-un tip de document care să se conformeze cerințelor disciplinei financiare instituite prin Legea nr.82/1991, respectiv file cec, ordin de plată etc.

Mai mult, din raportul tehnic anexat aceleiași acțiuni rezulta că proprietara morii asupra căreia S.C. „SETRACOM” S.R.L. Alexandria solicita recunoașterea dreptului era de fapt S.C. „MARCICOM” S.R.L. Alexandria, deci o altă persoană juridică decât reclamanta, fapt suficient, prin el însuși, pentru a respinge acțiunea în constatare ca inadmisibilă și a îndruma reclamantul pe calea unei acțiuni în realizarea dreptului pretins, conform

dispozițiilor art. 111 teza a II a C.pr.civ. (a se vedea în acest sens și decizia nr. 3107 din 23.11.1994 a instanței supreme).

Referitor la același aspect al lipsei rolului activ, mai este de precizat faptul că, nici un moment S.C. „SETRACOM” S.R.L. Alexandria nu a făcut dovada dreptului său de proprietate asupra terenului pe care se afla amplasată moara sau al Primăriei Alexandria, singurele situații care ar fi justificat introducerea în cauză a acestei instituții, pentru că, în ipoteza în care titularul acestui drept ar fi fost o altă persoană fizică sau juridică, aceasta ar fi trebuit să aibă calitatea de parte.

În realitate, așa cum rezultă din documentele care se regăsesc în dosarul penal 749/P/2005 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Teleorman, dreptul de proprietate asupra terenului pe care se afla amplasată moara, aparținea S.C. „MARCICOM” S.R.L. Alexandria care, de altfel, deținea și autorizația de construcție pentru respectivul stabiliment.

Toate împrejurările de mai sus, așa cum s-a mai precizat aveau aptitudinea de a conduce la respingerea ca inadmisibilă a acțiunii în constatare, dacă instanța ar fi insistat în elucidarea lor, cu atât mai mult cu cât, așa cum de asemenea s-a mai precizat, în cauză nu era întrunită nici măcar aparența dreptului de proprietate pretins a fi recunoscut.

Încălcarea tuturor dispozițiilor procedurale mai sus invocate - care, **în plan obiectiv reprezintă elementul material al infracțiunii prev. de art. 246 C.p.** - coroborată cu „operativitatea” total atipică în soluționarea cauzei, relevă cu prisosință finalitatea actului de justiție îndeplinit de magistratul TOMA CLAUDIU MARIUS, respectiv aceea de furniza S.C. „SETRACOM” S.R.L. Alexandria o hotărâre judecătorească favorabilă, indiferent de circumstanțe.

În același timp însă, **califică vinovăția aceluiși magistrat sub forma intenției**, fie ea și indirectă, întrucât asumarea pronunțării, cu știință, a unei hotărâri nelegale, atrage implicit și acceptarea consecințelor pe care această hotărâre le-ar putea produce asupra acelor aspecte cu privire la care a statuat.

Or, în mod incontestabil, **existența sentinței civile nr. 3576/31.10.2001 pronunțată de judecătorul TOMA CLAUDIU MARIUS a lezat într-un mod major interesele S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L.**, care prin opunerea acesteia a fost împiedicată în executarea deciziei civile nr. 1761/17.12.2002 a Curții de Apel București.

A susține că în cauză nu s-a produs nici un prejudiciu, întrucât sentința civilă nr. 3576/31.10.2001 nu este opozabilă S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L. care are la îndemână o acțiune în revendicare sau contractuală împotriva S.C. „SETRACOM” S.R.L. Alexandria, reprezintă în egală măsură o dovadă de sarcasm, cât și un sofism, întrucât a invoca soluții teoretice și ipotetice de rezolvare a unei probleme, nu echivalează cu inexistența acestei probleme.

Rezultă, conform argumentelor prezentate, că în cauză sunt întrunite, atât sub aspectul laturii obiective, cât și în ceea ce privește elementul intențional, elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 246 C.p., raportat la persoana magistratului TOMA CLAUDIU MARIUS, cu ocazia soluționării de către acesta a dosarului nr. 4394/2001 al Judecătoriei Alexandria.

Având în vedere faptul că, din documentele depuse de persoana vătămată nu rezultă că valoarea prejudiciului suportat de aceasta depășește limita valorică prevăzută pentru existența consecințelor deosebit de grave, în sensul dispozițiilor art.146 C.p.

și că maximum pedepsei pentru infracțiunile constatate este de 5 ani pentru infracțiunea prev. de art. 289 C.p. și 3 ani pentru infracțiunea prev. de art. 246 C.p., rezultă că, în raport de data consumării activității infracționale, respectiv 31.10.2001, în cauză s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale, acțiunea penală nemaiputând fi pusă în mișcare.

În consecință, prin prezenta rezoluție urmează a se dispune neînceperea urmăririi penale în baza temeiului prevăzut de dispozițiile art. 10 lit.g C.p.p., față de magistratul TOMA CLAUDIU MARIUS pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 289 C.p. și art. 246 C.p.

De precizat este faptul că, în dosarul nr. 847/P/2006 al Curții de Apel București, unde a fost înregistrată inițial cauza, s-au efectuat acte premergătoare față de magistratul TOMA CLAUDIU MARIUS sub aspectul complicității la săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, de către LAZĂR EMIL și LAZĂR NĂSTASE.

Având în vedere faptul că, în ipoteza existenței infracțiunii de înșelăciune, aceasta ar consta, în ceea ce îi privește pe numiții LAZĂR EMIL și LAZĂR NĂSTASE, printre altele, în aceea că au obținut, în mod fraudulos, o hotărâre judecătorească prin care au urmărit să protejeze un anumit bun și să-l sustragă pe acesta de la urmărire, în eventualitatea unei executări silite, este dubitabilă presupunerea că, la momentul pronunțării hotărârii, magistratul TOMA CLAUDIU MARIUS cunoștea în amănunt intențiile acestora și a acționat în maniera descrisă în scopul de a contribui la materializarea acestei intenții.

Din această perspectivă, așa cum s-a arătat anterior în cuprinsul prezentei rezoluții, în sarcina respectivului magistrat nu poate fi reținută, ca formă de vinovăție, decât intenția indirectă

constând în prevederea și acceptarea oricăror consecințe pe care hotărârea ce a pronunțat-o le-ar putea avea cu privire la bunul menționat în acțiune și la dreptul de proprietate revendicat asupra acestui bun.

Această anticipare și acceptare având caracter general nu este însă suficientă pentru a contura intenția directă de a contribui la inducerea în eroare a S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L., context în care, prin prezenta rezoluție urmează a se reține că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 215 alin. 1, 2 și 3 C.p.

★

★ ★

Întrucât, în cuprinsul ordonanței de declinare întocmită în dosarul nr. 847/P/2006 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București este invocată și implicarea magistratului TOMA CARMEN OVIDIU - procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Teleorman și frate cu judecătorul TOMA CLAUDIU MARIUS, prezenta rezoluție urmează a supune atenției și activitatea desfășurată de acesta.

În acest context sunt de reținut următoarele:

Prin plângerea formulată la data de 7.06.2005, S.C. „MOLITORIA CAGLIESE” S.R.L. a reclamat săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 291 și art. 215 C.p. de către numitul LAZĂR EMIL constând în aceea că în derularea contractului de asociere încheiat la data de 15.01.2001, susnumitul a dat dovadă de rea-credință și, prin uzarea de înscrisuri falsificate, a dobândit proprietatea unei mori aparținând petentei.

Plângerea a constituit obiectul dosarului nr. 749/P/2005 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Teleorman, repartizat inițial

magistratului procuror DAN BOTEZ și ulterior, în urma unei cereri de recuzare, magistratului TOMA CARMEN OVIDIU.

Prin ordonanța din data de 23.03.2006 din dosarul cu numărul de mai sus, acesta a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului LAZĂR EMIL și neînceperea urmăririi penale față de făptuitorul LAZĂR NĂSTASE pentru infracțiunile sesizate, această soluție fiind ulterior avută în vedere de către Judecătoria Alexandria cu ocazia pronunțării sentinței civile nr. 935/2.06.2006 prin care a fost respinsă ca nefondată cererea de revizuire a sentinței civile nr. 3576/31.10.2001, formulată de S.C. „MOLTORIA CAGLIESE” S.R.L.

Chiar dacă, pe parcursul soluționării cauzei, magistratul TOMA CARMEN OVIDIU a avut spre analiză și sentința civilă nr. 3576/31.10.2001 (pronunțată de către fratele său) apreciem că în sarcina acestuia nu se pot reține indicii privind săvârșirea vreunei infracțiuni în legătură cu activitatea desfășurată, din următoarele considerente:

- din dispozițiile art. 46 și următoarele C.p.p. nu rezultă existența vreunei situații clare de incompatibilitate care să fi impus magistratului obligația abținerii în soluționarea cauzei nr. 749/P/2005;

- nu există date din care să rezulte că procurorul TOMA CARMEN OVIDIU a avut cunoștință de demersul juridic al societății petente, în sensul revizuirii sentinței civile nr. 3576/31.10.2001 și că prin soluția dispusă ar fi urmărit respingerea cererii de revizuire;

- acesta s-a pronunțat în funcție de modul în care a înțeles să administreze mijloacele de probă și să interpreteze rezultatul acestora, și soluția dispusă - criticabilă sau nu - reflectă propria sa convingere, argumentată conform celor de mai sus;

- soluția a fost verificată și validată în urma controlului ierarhic și judecătoresc, exercitate potrivit art. 278 - art. 278¹ C.p.p.;

- nu există, de asemenea, date obiective din care să rezulte că prin soluția dispusă magistratul TOMA CARMEN OVIDIU ar fi urmărit favorizarea învinuitului și făptuitorului în detrimentul societății petente.

Pentru toate aceste considerente apreciem că în sarcina acestuia, exceptând anumite suspiciuni ce derivă din contextul general al cauzei, nu pot fi reținute indicii privind săvârșirea vreunei infracțiuni, context în care, prin prezenta, urmează a se dispune neînceperea urmăririi penale.

Față de cele de mai sus,

În baza dispozițiilor art. 228 alin. 6 C.p.p. în ref. la art. 10 lit. a, d și g C.p.p.,

DISPUN :

1. Neînceperea urmăririi penale față de TOMA CLAUDIU MARIUS - judecător la Curtea de Apel București, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 289 C.p. și art. 246 C.p., întrucât în cauză a intervenit termenul de prescripție a răspunderii penale.

2. Neînceperea urmăririi penale față de TOMA CLAUDIU MARIUS - judecător la Curtea de Apel București, pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 26 C.p. rap. la art. 215 alin. 1, 2 și 3 C.p., întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

3. Neînceperea urmăririi penale față de TOMA CARMEN OVIDIU - procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Teleorman,

pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 246 C.p. și art. 264 C.p., întrucât faptele nu există.

4. Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

5. Soluția dispusă se comunică.

PROCURATOR
SIMONA CRISTINA MOANGA ESTACOVSKI

